

Daniel 3:12

“er zijn Joodse mannen, die jij over de bediening van het landschap van Babel gesteld hebt, Sadrch, Mesach en Abed-Nego; deze mannen hebben o koning, op u geen acht gesteld; uw goden eren zij niet, en zij bidden het gouden beeld niet aan dat jij opgericht hebt”

1 waarom allen buigen.

2 waarom er 3 niet buigen.

Gemeente,

Dertig bij drie meter is het. Het grote beeld van goud in het dal Dura. Veel geleerd heeft Nebukadnezar niet van wat er in Daniel 1 en 2 gebeurd is. Dat zal ook in Daniel 4 nog blijken. Want hij heeft dit kolossale beeld laten maken. Van zichzelf? Of van een god van Babel? Kan allebei. En daar heeft hij wel over nagedacht.

Want er moet iets zijn wat al zijn manschappen verenigen zal. Hij had er nogal wat en ze kwamen uit allerlei volken. Babel was het wereldrijk. En uit Juda had Nebudkadnezar er tot stadhouders, overheden, landvoogden, wethouders, schatmeesters, raadsheren en ambtlieden en heerschappers aangesteld. Maar ook uit Egypte, Libie, Griekenland, Klein-Azie, Syrie enz. enz. eigenlijk maar een samenraapsel van culturen en opvattingen. Er moet een element komen dat hen een soort ‘wij’ gevoel geeft. Iets gezamenlijks. Dat zal dit beeld zijn waar ze voor moeten buigen. Het beeld voor de goden van Babel, het beeld ter ere van hemzelf Nebukadnezar. Dat moet ze verenigen, allemaal. Zonder uitzondering. Een alles overstijgend ‘wij’ gevoel.

Dat komt nog voor. Als bijv er de WK voetbal is en Nederland doet mee en komt een beetje ver. Dan neemt een Oranje gevoel Nederland in bezit. Ondanks alle verschillen die er in opvattingen en culturen verder zijn: dat moet dan ons Nederlanders samenbinden. En we je gebeente als je dan laat merken dat je je er verre van houdt omdat er afgodische trekken in zitten.... Dan val je op!

Want sommige dingen hoor je gewoon ook te vinden aan mee te doen. In onze samenleving hoor je gewoon te vinden dat na de dood iedereen wel een mooi, zoetig voortbestaan heeft. Wee je gebeente als je durft te opperen dat iemand in de hel zou kunnen zijn. Dan krijg je heel de kantine over je heen.

Je hoort te vinden dat iedereen zijn sexuele gevoelens mag uiten en uitleven zoals en wanneer hij of zij dat wil. Wee je gebeente als je daar Bijbelse grenzen in aan wil brengen. Dan zwaait er wat voor je.

Je hoort gewoon te vinden dat iedereen op zondag mag doen wat hij of zij wil. Dat laat je iedereen toch zeker zelf weten? Je moet eens durven om daarin op te komen voor het recht van God op Zijn dag bij ieder mens.

Je hoort gewoon te vinden dat God er is om iedereen een goed leven te geven. En dat er eigenlijk geen rampen zouden horen te kunnen zijn. Als je iets zegt over Gods recht om te oordelen en ons recht op ellende en dood, dan ben je een vreselijke valse stem in het geheel.

Dat zijn zo van die denkbeelden van goud in onze cultuur waar je voor hoort te buigen. Wee degenen die daarvan afwijkt en anders laat merken.

1 Waarom allen buigen

Wat heel sterk meespeelt is natuurlijk dat iedereen zal buigen. Dan voelen ze wel aan, Sadrach, Mesach en Abed-Nego. Vrijwel iedereen of iedereen zal buigen. Ze zullen alleen staan. Als je dan toch afwijkt van de massa. Dat is moeilijk. Staande blijven. Als niemand in het restaurant of bij de Mac bidt en dankt voor en na zijn eten het als christen toch te doen. Om als ze allemaal naar de laatste James Bond film gaan dat toch niet te doen, alleen, of met zijn tweeën of drieën. Om als iedereen 's zomers de mode kort van onderen en diep van boven draagt, daar heel bewust van af te wijken. Om als iedereen meepraat over de Tour als over het nieuws van de dag en de zondag staande te blijven en er niet aan mee te doen.

Staande blijven. Eén keer. En dan worden ze ter verantwoording geroepen. En nog eens bewerkt door de koning. Dat kun je toch niet maken. Dat moet toch een vergissing zijn. Zo kun je toch niet functioneren, ik heb je een hoge functie gegeven die heb je aan mij te danken en nou dit en zo. Trouwens: alle anderen hebben wel gebogen. Ook de anderen uit Juda. Die ook verbondskind zijn. Je zou toch denken: hier of daar blijft er nog een staan, ook een Jood, die ook overeind blijft. Nee, maar ook alle andere kerkmensen, gemeenteleden doen eraan mee. Je bent echt de enige. Ook nog van de christenen en gemeenteleden. En waarom zou je niet? Je hoeft trouwens alleen dit te

doen, één keer. Daarna en verder mag je helemaal jezelf zijn en je godsdienst doen zoals jij denkt, alleen één keer moet je hieraan meedoen. Nou, wat doe je dan? Dat is niet zo onschuldig. Want we horen Jezus zeggen: Wie Mij belijden zal voor de mensen die zal ook Ik belijden voor Mijn Vader Die in de hemelen is. Maar zo wie Mij verloochenen zal voor de mensen, dien zal Ik ook verloochen voor Mijn Vader.

En dan de 2^e keer. En ze buigen allemaal, behalve Sadrach Meach en Abed Nego. Waarom buigen ze allemaal? Die Egytenaar, die Libier, die Syrier, die ander Jood, waarom? Hebben ze Nebukadnezar zo hoog staan? Vinden ze hem zo'n geweldige kerel? Welnee, hij heeft hen allemaal weggehaald uit hun land, van huis en haar verdreven. Ze kunnen hem om zo te zeggen wel schieten. Maar, maar waarom buigen ze? Vers 7 begint met: daarom. En wat is dat dan? Er staat vers 6 een vurige oven. Een enorme kachel van zeg 10 bij 10 meter waar de vlammen uitslaan. Met van boven een opening. En wie niet buigt, die zal door die opening gegooid worden en in de vlammenzee vallen. Daarom aanbaden zij en bogen voor het gouden beeld dat Nebukadnezar had opgericht. Misschien met woede in hun hart, met de gedachte van haat, weezin, maar ja, die vurige oven staat er.....dus dan toch maar buigen.

Op Sadrach, Mesach en Abed-Nego na. Waar Daniel was weten w niet. Maar deze drie buigen niet. En ik ben verwonderd. U niet, jij niet? Want hoe vaak buig ik wel mee? Omdat ik niet op wil vallen, omdat iedereen het doet. Omdat ik niet alleen wil staan. Ik zwijg, ik lach maar een beetje mee, ik ga en doe maar mee, zonder mijn stem te laten horen. O, ik weet het al: er staat zeker ook een vurige oven in de kantine, op school en bij je vrienden? Je wordt zeker ook in de vlammen gegooid om een gruwelijke marteldood te sterven? En dan moet ik eerlijk zeggen, nee, dat is het niet, lang niet zelfs. Dat is lang niet nodig om me mee te laten doen met de rest, om me niet op te laten vallen. Daar is veel minder al genoeg voor: dat anderen me vragend of lelijk aan gaan kijken, dat anderen me een beetje op een zijspoor rangeren, of de gedachte dat ze zoiets zouden kunnen gaan doen. Of nog niet eens, maar ik schaam me, ik durf niet, ik mis de moed.

Daarom ben ik geneigd mee te doen, niet staande te blijven. Vrees ik mensen meer dan de Schepper van hemel en aarde. Acht ik

mensen hoger dan de Heere van het verbond. Acht ik aards en tijdelijk geluk hoger dan eeuwige werkelijkheden. Dat kan ik niet afdoen met een handomdraai en een glimlach. Zo van, och ja, zo is een mens nou eenmaal, en je kunt ook niet alles van een mens verwachten en God zal daar heus begrip voor hebben. En anders moet Hij dat maar. Wie zich zo van Gods recht afmaakt vertrapt Gods rechten en heeft God tegen. Staat schuldig aan majesteitsschennis van de hoogste Majesteit. Daar staat de eeuwige doodstraf op. Wie kreeg er last van, verdriet van, pijn van? Wie leerde zich schamen voor zijn Schepper, voor de Heere? Schaamrood en bedroefd over wie wij als mens zijn. Daartoe roept de Heere op: schaamt en wordt schaamrood om uw wegen.

Allemaal buigen ze. Op 3 na. Waarom bogen al die anderen? Vanwege die oven.

2 waarom er 3 niet buigen:

En waarom bleven die drie dan staan? Omdat er een andere Koning is. Waarom buigen ze niet voor het beeld van de god van Babel? Omdat zij een andere God hebben en kennen. En dat is een wereld van verschil!

Kijk, daar zit Nebukadnezar. Hij zit er naar te kijken. En hij heeft de dreiging van de vurige oven achter de hand. En als iemand ongehoorzaam is laat hij die in de vurige oven werpen. Maar zie nu eens naar de andere Koning: Jezus Christus. Hij was gezeten in de schoot van Zijn Vader. Aan Zijn hart in de eeuwige heerlijkheid, omringd door heerlijkheid, vreugde en engeldienst. Maar Hij is daar niet blijven zitten. Koning Nebukadnezar laat ongehoorzame opstandelingen werpen het vuur, maar Koning Jezus werpt Zichzelf voor ongehoorzame opstandelingen in het vuur. Want er brandt een vuur. Het vuur van de toorn van God. Het vuur in een poel die brandt. De hel, brandend van de toorn van God. Een vuur waar heel de mensheid toe veroordeeld is. Een toorn, die ieder mens over zich heen gehaald heeft. De opening van die oven was in Bethlehem. En de bodem van die oven was op Golgotha. En deze Koning is voor ongehoorzame opstandelingen Zelf die oven ingelopen. De hitte sloeg Hem tegen in Bethlehem al. En het eerste waar je toe geneigd ben is dan: een stap terug te doen. Maar de Heere Jezus liet Zich verder zakken. Tot op de bodem van de nederdaling ter hel op Golgotha aan het kruis. Van God en mens verlaten. Hij daalde neer in een vuur dat niet in een paar minuten verteert, maar een eeuwigheid in zich heeft. Koning Nebukadnezar zegt: jullie buigen voor mij, en anders het vuur in. Jullie voor mij. Koning Jezus zegt: Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood, het eeuwige vuur had moeten sterven.

Hij redt van het eeuwige vuur. Hij alleen! Omdat Hij Zelf het vuur gevoeld heeft en doorstaan heeft. Zelf Gods toorn gestild heeft op Golgotha. Dus daar moet u zijn. Daar waar het vuur van Gods toorn gestild is. Op een eiland woedde een brand. En de inwoners van het eiland waren in levensgevaar en paniek. Waar moesten ze heen? Aan alle kanten water waarin ze zouden verdrinken door de stroming. Ze konden het eiland niet af. En waar ze verder liepen zou het vuur komen. Tot in de uiterste hoek van het eiland. Waar moesten ze heen? Niet er vooruit blijven lopen, maar terug eromheen en daar gaan staan waar het vuur geweest was en gewoed had. Want waar het vuur geweest is, komt het niet meer. Waar dan heen? Voor het vuur van de toorn Gods? Naar Golgotha. Waar het al geweest is, komt het nooit meer terug. Er voor uit blijven lopen daarmee loop je klem en vast. Doen alsof het meevalt is een blinde illusie. Vlucht naar Golgotha. Daar is het veilig. En Hij nodigt u. Hij roept u. Kom tot het kruis. Vlucht voor de toekomstige toorn.

Wat een verschil tussen koning Nebukadnezar en koning Jezus. Koning Nebukadnezar is de koning die blijft zitten waar hij zit en zegt: gij voor mij. En anders het vuur in. Koning Jezus is de Koning Die zegt: Ik voor u, om u van het eeuwige vuur te redden. Daarom is ook de dienst aan die twee koningen zo verschillend. Het buigen voor deze koningen. Kijk, waarom bogen ze allemaal voor Nebukadnezar? Vanwege die oven. En hoe bogen ze? Met haat en nijd in hun hart. Voor die tiran, die man met grootheidswaanzin. En hoe buigt het volk voor Koning Jezus? Uit liefde, met heel zijn of haar hart. Waarom? Omdat Hij zo'n Koning is van liefde. Omdat Hij Koning en Bruidegom is. Ziet deze Koning. Die in Zijn vernedering Zichzelf gaf. Die zo heeft liefgehad tot in de dood. Dieper kon niet. Die in Zijn verhoging zulk een rijkdom uitdeelt: vrede met God, eeuwig leven, kindschap van de Vader, de Heilige Geest. Wat een rijkdom. Zie Hem, Die God is: Zo sterkt dat Hij de eeuwige toorn draagt en harten inwint en vernieuwt. En mens: onzer Eén om in onze plaats te staan en onze medelijdende Hoogepriester te zijn Die ons te hulp komt. Daarom buigt een zondaar voor Hem uit liefde, van harte. Kijk, in het eerste komen tot Jezus kan en mag het een drijfveer zijn: om de toorn te ontvlieden, om het vuur te ontlopen. Maar ie Hem kennen leert, die buigt niet meer uit angst, die buigt uit liefde, met heel zijn hart. Omdat hij deze Koning liefheeft. Wat McCheyne zei: al was er geen hemel en geen hel, dan nog zou ik deze Koning dienen.

Gemeente, kent u Hem? Is dat uw godsdienst? Hebt u deze Jezus lief om wie Hij is? Anders blijf je niet staande. Kijk, daar wordt best over geschreven de laatste tijd: Hoe blijft de christenheid, of de gereformeerde gezindte staande in de 21^e eeuw als minderheid in eens seculiere samenleving? Het eerste punt daarvan moet dit zijn: in de kennis van Christus als Koning Bruidegom. Anders is je godsdienst hol en voos en blijf je nooit staande tot het einde toe. Standpunten, principes, overtuigingen, zonder de kennis van deze Koning breekt af, is luciferhout dat knapt en breekt.

Waarom bogen deze drie niet? Omdat zij de Heere lief hadden gekregen. Omdat de Heere hen staande hield als Zijn eigendom. Want ook hier geldt: het zijn niet drie vrienden die blijven staan zodat je zeggen moet: wat een dapper kerels, wat een mannen van moed en kracht. Geweldig. Nee, niet zij zijn helden meer dan u jij en ik, maar de HEERE hield hen staande. Koning Jezus vloeide Zijn liefde en kracht in hen. En de God van deze drie leeft nog. En die leert je zeggen: ik ben verzekerd dat noch dood noch leven nog enig ander schepsel Gods ons zal kunnen scheiden van liefde Gods in Christus Jezus onze Heere. En je zegt: Heere Jezus neemt U mijn leven. U gaf Uw leven voor mij, neem mij leven voor U, voor Uw Naam, rijk en eer. U kunt nooit meer van mij vragen dan dat U zelf voor mij gegeven hebt. En als je Zijn Naam onteert en toch buigt en toch verloochent, dan geeft dat zo'n verdriet. Dat ik U zo tekort doe, ik schaam me diep Heere. Kent u dat? Dat berouw.

Dan leg je je leven in Zijn hand. Hoe het ook gaan zal. Dat zeggen ook deze drie vrienden. In vers 17 en 18. Wij weten niet koning hoe het gaan zal. Als u ons in de oven werpt, onze God is machtig om ons te verlossen, maar ook als Hij dat niet zou doen, wij zullen niet buigen voor uw beeld. Hoe het afloopt wisten zij ook niet van tevoren. En wij ook niet. Hoe dingen gaan zullen weet je niet. In het leven: over je werk, over de uitslag van de dokter, over je relatie. Dat weet je niet van tevoren. Ja, soms kun je denken: wist ik maar hoe het over 2 weken zou zijn, of over 2 jaar. Als je dat van tevoren zou zien of weten zouden sommigen dingen zo moeilijk niet zijn. Maar dat weet je niet. En hoe het gaan zal als christen weer je ook niet. Wat zullen anderen zeggen als je staande blijft? Hoe zal je meerdere het vatten? Hoe zal het gaan als christen over 10 of 25 jaar in Nederland? Weten we niet. Weet je dan totaal niet wat je aan de Heere hebt? Zeker wel. Dit weet je: Ik ben met

u al de dagen. Ik zal u niet begeven en u niet verlaten. Ik zal u eens tot Mij nemen opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben. Dat is het wonder! De Heere Jezus zegt in Mattheus 10. Vreest niet voor dien die wel het lichaam kunnen maar niet de ziel kunnen doden. Maar vreest veel meer Hem, Die beide ziel en lichaam kan verderven in de hel. Hij staat boven alles en iedereen. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde.

Maar wat dat praktisch betekent weet je niet. De Heere kan verlossen uit het vuur. Als bij Sadrach, Mesach en Abed-Nego. Je lijdt geen schade. De uitslagen zijn goed, je werk blijft zoals het is, je kind wordt weer beter, de ziekte gaat over. Je mag verder leven, ongestoord. Een engel, of de engel des Heere was met je en heeft je beschermd. Opdat God eer ontvangt. Opdat Zijn Naam geeerd en geprezen zal worden. Om mij, door mij. Maar dat kan ook anders gaan. Een Jacobus werd onthoofd, een Stefanus gestenigd en vele anderen met hen. Je lijdt wel: de ziekte zet door, het werk raak je kwijt, je word psychisch zwak, je kind overlijdt, je huwelijk gaat stuk, of je wordt wel achteruit gezet omwille van het geloof, wel uitgelachen en het leven zuur gemaakt. Het doet wel pijn, zeer. Met hetzelfde doel: opdat Gods Naam verheerlijkt wordt, Zijn eer vergroot. Door de beproeving van het geloof. Opdat het gelouterd zal worden: afhankelijker, sterker, zuiverder, hemelsgericht. En wat is het wonder? Dat je zegt: Heere, zoals U het doet is het goed. Hoe U mijn leven wilt gebruiken tot Uw eer dat is in Uw hand en dat is goed. De ene broer Jacobus stierf door het zwaard toen hij 30-35 was, de andere broer Johannes werd in de 90 op Patmos. Heere, wat U doet is goed. Want U hebt Uzelf gegeven. Koning Jezus geeft zoveel liefde, dat Hij je tot die overgave brengt. Nee, niet vanzelf, maar door de worsteling van het gebed heen wint Hij je in, geeft Hij je zoveel zicht en vertrouwen op Hem.

Totdat ook Sadrach, Mesach en Abed-Nego gestorven zijn. En ingegaan zijn. Bewaard door hun Koning. Bewaard in het allerheiligst geloof. Staande gebleven. En als zij vielen weer door Hem opgericht. Want Die Hij heeft liefgehad en heeft gekocht die laat Hij nooit meer los. Hij, Die Zichzelf gaf tot in de oven van de hel, Hij laat nooit meer los. Als je een kind redt uit een brandend huis met verbrande handen en brandwonden in het gezicht. Kun je indenken: een brandweer redt zo een kind uit een brandend huis en neemt het mee loopt terug en gooit het weer in de vlammen. Eerst redden en dan doden. Nee. Jezus Hij

verlost van het vuur van Gods toorn. Geeft Zijn leven. Zou Hij eerst redden en dan wegwerpen? Eerst Zichzelf geven en dan loslaten? Nooit. Nooit en tenimmer! Niets zal ons scheiden van de liefde Gods in Jezus Christus.

Amen